

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116207148
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116207148.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. N. M., o zaplatenie sumy 9.971,36 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 8C/91/2016-26 zo dňa 27.05.2016 v celom rozsahu z r u š u j e.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.484,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počítaným zo sumy 9971,36 eur od 17.01.2014 do zaplatenia, a to do šesťdesiat dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

IV. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 37 %

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 29.03.2016 domáhal zaplatenia sumy 9.971,36 € s príslušenstvom, úroku vo výške 508,27 eur, úrokov z omeškania 5,05 €, zmluvného úroku 13,9 % ročne zo sumy 9.971,36 eur od 17.01.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania 5 % ročne počítaným zo sumy 9.971,36 eur od 17.01.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 18.07.2013 uzavrel žalovaný so žalobcom úverovú zmluvu č.XXXXX a poskytol úver v sume 10.000,- eur. Žalovaný riadne a včas nesplácal dohodnuté splátky, preto ho žalobca vyzval listom zo dňa 23.12.2013 na predčasné splatenie celého úveru do 16.01.2014.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 8C/91/2016-26 zo dňa 27.05.2016. Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd ho v zmysle § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku zrušil vo výroku I. tohto rozhodnutia.

3. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 08.02.2018, a to hospodárnosťou a pracovnou vyťaženosťou.

4. Súd vykonal dokazovanie, oboznámením sa žalobou č.l. 1-2, výzvou č.l. 4, upomienkou č.l. 5, zmluvou č.l. 6-8, všeobecnými obchodnými podmienkami č.l. 8-15, vyjadrením č.l. 21-23 a ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu a zistil tento stav:

5. Dňa 18.07.2013 uzatvorili účastníci Úverovú zmluvu č. XXXXX na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver 10.000,- eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 120. splátkach po 156,06 eur mesačne vždy

20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 20.08.2013 a posledná 20.07.2023 Úroková sadzba bola dohodnutá 13,9 % ročne, RPMN bola 15,05%, priemerná RPMN bola 13,79%, poplatok za poskytnutie úveru 0,- eur, poplatok za správu úverového účtu. Celková čiastka, ktorú musel žalovaný zaplatiť je 18.727,20 eur.

6. Dňa 23.12.2015 zaslal žalobca žalovanému výzvu na predčasné splatenie úveru vo výške 10.438,70 eur do 14.01.2014 z dôvodu nedodržania zmluvných povinností.

7. Zo skutkových tvrdení žalobcu(č.l.30), ktoré neboli rozporované žalovaným (ako aj prehľadu splátok č.l.21-23) súd zistil, že žalovaný zaplatil splátky (platby) v celkovej výške 221,44 eur, ktoré žalobca započítal v sume 28,64 eur na istinu, v sume 192,80 eur na úroky.

8. Súd prejednávajú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy

o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 502 ods. 1 OBZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

23. Podľa § 503 ods. 1 až 3 OBZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. (2)

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. (3)

24. Podľa § 506 OBZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

25. Podľa § 369 ods. 1 OBZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

26. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

28. Účastníci uzavreli zmluvu o úvere. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom *lex specialis* a i v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 10000,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd po preskúmaní úverovej zmluvy konštatuje, že táto obsahuje všetky zákonné náležitosti, RPMN je uvedená správne, rovnako ako suma, ktorú má zaplatiť spotrebiteľ. Súd teda konštatuje, že žalobca má nárok na zaplatenie sumy poskytnutého úveru, ako aj úrokov z úveru až do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t.j. do dňa 14.01.2014. Preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na úhradu dlžnej istiny v sume 9.971,36 eur, ako aj úroku z úveru vo výške 13,9 % od 18.07.2013 do 16.01.2014 po odpočítaní úhrad vo výške 192,80 eur, ktoré už boli započítané na úroky z omeškania, t.j. uplatnenú sumu 508,27 eur, ako aj úroky z omeškania po splatnosti jednotlivých splátok vo výške 5,05 eur, t.j. celkom sumu 10.484,68 eur. Súd konštatuje, že žalobca sa domáhal zaplatenia úrokov z úveru po splatnosti úverovej pohľadávky. Súd uvádza, že zmluvné úroky predstavujú dohodnutú odplatu za užívanie požičanej istiny a sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, od spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Úroky do doby vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný zaplatiť len v prípade, ak dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve (§ 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, avšak už nie po splatnosti úveru. Podľa zákonom stanovenej úpravy splatnosti úrokov podľa obchodného práva, ako aj občianskeho práva (§ 658 ods.1 Občianskeho zákonníka), úroky sú splatné najneskôr spolu s istinou. Veriteľ nie je oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Z uvedenej zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie peňažných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Na základe uvedeného súd zamietal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodov uvedených v tomto odseku. Súd pri posudzovaní uvedeného nároku vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe, ktorá rieši uvedenú otázku týmto spôsobom.

29. Súd ďalej uvádza k úrokom z omeškania, že pri určovaní výšky úrokov z omeškania tieto posudzoval vo výške 5 % ročne od splatnosti úveru v súlade s právnymi predpismi platnými v čase vzniku omeškania, t.j. vzniku omeškania. Percentuálna výška úrokov bola určená v súlade s platnými predpismi v čase vzniku omeškania, t.j. vo výške 5 %, pričom bola priznaná od splatnosti úverovej pohľadávky t.j. od 17.01.2014 do zaplatenia. Súd zamietol nárok žalobcu, ktorým sa domáhal zaplatenia úrokov z omeškania z úrokov z úveru, nakoľko úroky sú príslušenstvom pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a súčasne ním je aj úrok z omeškania: Podľa § 39 Občianskeho zákonníka nemožno požadovať úroky z omeškania z príslušenstva pohľadávky pre rozpor so zákonom, nakoľko právna úprava takýto nárok nepozná. Súd konštatuje, že ak aj takáto dohoda medzi účastníkmi v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach bola písomne uzatvorená, súd na ňu nahliadal ako neplatnú z dôvodu znevýhodnenia spotrebiteľa, ktorého značne znevýhodňujú ako spotrebiteľa, a takéto podmienky sú neplatné v súlade s ustanovením § 53 ods. 5 OZ. Možno dodať, že rovnako aj úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, a preto ani za omeškание so zaplatením úrokov nevzniká žalobcovi právo na ďalšie úroky z nich, resp. ani na platenie úrokov z omeškania z úrokov z úveru. Súd uvádza, že aj posúdenie tejto otázky vychádzalo z ustálenej rozhodovacej praxe.

30. Podľa § 262 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalobca ako účastník úspešnejší v konaní. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 10.484,68 eur (istina vyčíslené úroky), ako aj úrokov z úveru a omeškania po splatnosti v celkovej vyčíslenej sume ku dňu vyhlásenia rozhodnutia v sume 5774,56 eur (úroky z úveru) a 2074,86 eur (úroky z omeškania), t.j. suma celkom 18.334,10 eur, pričom bol úspešný v sume 10.484,68 eur (čo do sumy priznanej výrokom) + vyčíslené úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia v sume 2074,86 eur, tj. suma celkom 12559,56, t.j. jeho úspech predstavuje 68,5 % predmetu konania, vo zvyšku je úspešný žalovaný 31,507 %, čistý úspech žalobcu teda predstavuje 68,5% - 31,5% = 37 %. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 37 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).